

לטייל

שתפתח ליי שביילי השכל עד שאכנס בתורתי הקדושה ואזכה לבנם ולטייל בתורתך הקדושה מחדר לתורתי ומפליטיין פלטיין ומחיבל לחיבל ומכית לעליה ומעליה לעליה

גליון מס'

6

תרומה - תצוה תשפ"ג

תורה

לג

ליקרימ קמא

גליון דו שבועי למטיילים בתורת רביה"ק בסדר התורה הזמנית

חיים של תורה

נקודות לחיים מ'התורה הזמנית'

עד דלא ידע...

מודד ומשער בדעתו

כמעט בלי לשים לב, אנחנו רגילים לשבץ את החיים שלנו באינסוף משבצות. לקטלג כל יום, כל שבוע. כל אירוע קטן כגדול מנותח במהירות על ידי המוח האנושי ומשויך במהירות למשבצות של טוב ורע.

זה כמעט לא בשליטה, בדרך כלל אנו לא מודעים לקצב שבו זה קורה, אבל כל מי שיתבונן מעט, יראה את התיאור המדובר באופן חי ומוחשי.

הסיפור הוא כזה, כולנו יודעים שיש זמנים טובים ויש זמנים לא טובים, לכל אחד יש מדידות משלו, לפי הנחות שקבעו בשבילו או שהוא קבע בעצמו, לפיהם הוא קובע ומחליט על כל יום, שעה, מעשה, האם הוא שייך לטוב או חלילה לרע.

גם גוי מגושם מנתח כל הזמן את מצבו. הוא עושה את זה לפי מדד הצלחה של גוי בהמי, האם הוא הרוויח היום מספיק כסף, האם הוא מצליח למלא את תאוותיו, או כמה כבוד ופרסום היו מנת חלקו, כל גוי לפי אותם שטויות אותם הוא מעריך.

אבל להבדיל מיליוני הבדלות, גם יהודי שרוצה לעבוד את ה', מודד כל הזמן במוחו, מבלי משים, על כל פעולה ועל כל שעה, האם זה שייך לימים והמידות' שמצד הטוב או חלילה מצד הרע.

וכך זה אכן צריך להיות, יהודי באמת צריך להיות במצב שבו הוא נמצא בחשבון תמידי. לכל זמן יש את העבודה המיוחדת שלו, "ביום טובה היה בטוב" זוהי 'עבודה' אחת, "וביום רעה ראה" - לחפש את הטוב שמסתתר בימי הרע, זוהי 'עבודה' אחרת. ובכדי שיהודי יוכל לעבוד את ה' הוא מוכרח שיהיה לו 'דעת', שלפיה הוא 'מדוד וישער' היכן הוא אוחז.

מי יודע?

השאלה הגדולה היא, מניין באמת יש לו ליהודי כלים ודעת למדוד באיזה מצב הוא עומד: האם

היום שבו הוא נמצא או שעבר עליו הוא טוב או ח"ו להיפך?

בכלליות, התשובה הנכונה, שהתורה נותנת לנו את הכלים למדוד מהם ימי טוב ומהם ימי רע. אך עדיין למרות מתן תורה, יש קושי גדול בתשובה זו, שהרי כאשר האדם התרחק מהתורה, ונפל עליו עוביות וגשמיות, הוא חסר דעה, הוא רחוק מאותיות התורה, ויתכן מאוד שכל כלי המדידה שלו, כל יכולת המדידה שלו אינה מדויקת כלל ועיקר.

יתכן מאוד, שיהודי חושב שהוא נמצא בתוך ימי רע בטעות. עוברים עליו ניסיונות ובלבולים, גלים של חלישות הדעת שוצפים עליו ומאיימים להטביעו, הוא משער ומודד בדעתו שאין ימים יותר רעים מאלו. יתכן שהוא טועה...

יכול להיות גם להיפך, שיהודי בטוח שהוא בימי טוב הכי נפלאים עלי אדמות - הוא זוכה למדרגות נפלאות לפי דעתו וסברתו, הוא מסופק ושמח, כמעט בטוח שאין לו עוד מה לבקש ולחפש. ומאוד יתכן שגם זו טעות. שהוא באמת נמצא בתוך גבול וכבלים של 'ימי טוב' והוא אינו יודע שיש עוד מדרגות רבות שהוא כלל אינו מכירם.

האם באמת יש כלי שעל ידו נוכל למדוד ולשער מהו היום שבו אנו עומדים? האם זה בכלל נכון תמיד להתעסק בכך? או שאולי יש באמת מצבים שבהם דווקא עלינו לעזוב ולהתעלם מהמוח שעובד ומנתח ללא הרף מה מצבנו כעת?

אין יודעים כלל!

ישנה זווית, שאם נסתכל דרכה על המצב שבו אנו נמצאים רוב הזמן, בתוך מציאות שבה כל אחד משער ומודד את מצבו הרוחני תחת משבצות, אנו נראה בבירור שזה כובל אותנו מלזו, זה חונק אותנו מלהתקדם! וגם אם אדם משתדל למצוא את הטוב שיש בתוך ימי הרע, בסוף הוא עושה חשבון, שהוא לא בהכרח מודע אליו, שיש לו יותר ימים רעים שהוא צריך למצוא

את הטוב בתוכם, מאשר ימים טובים כפשוטם של דברים. ואם כן הוא חושב לעצמו שזה בוודאי אומר עליו משהו, ואם כן - הוא מסכם לעצמו - בוודאי שהוא כבר לא יצליח לעבוד את ה', כי הרי כל הזמן מתגבר עליו עוביות וגשמיות.

אבל יש יום בשנה, שממנו נובעת עצה, שהעצה הזו אינה הסרת אחריות ח"ו, אלא איפוס מחדש של כל הנתונים שהאדם הספיק לאסוף על עצמו ולשמור אותם בתיקיות עבות כרס.

היום הזה הוא פורים!

לפעמים אדם נמצא במצב שהוא לא יודע אם הוא בימי טוב או בימי רע, הוא לא יודע כלום. נראה לו שהוא בימי טוב אבל הוא חושב שאולי בכלל הוא בימי רע ואולי להיפך. הוא התייאש מלהבין מי הוא ומה הוא.

זה נשמע גרוע, אבל אם זה מקבל את הדעת של הצדיק, דעת שהיא יותר גבוהה מהידיעה, אלא 'ידיעה דלא נדע', אז לא רק שזה לא גרוע, אלא זוהי בדיוק התקווה של כל אלו שיודעים יותר מידי, ומרוב 'ידיעות' על עצמם הם כבר הפסיקו לנסות לחפש את ה' ולבקש את אהבתו מחדש.

משתה ושמחה - כפיית הדעת

רבינו אומר שיש כזה בחינה ששמה 'כפיית היצר' שהאדם כופה את הלב להדעת, אבל מתוך התורה מבואר שיש בחינה של 'כפיית הדעת' (שביחס למדרגת הצדיק נחשבת היא לימים ומידות ודוק) דהיינו שהאדם משתכר ומבטל את דעתו, הוא כופה את דעתו לפני הדעת של הצדיק, הוא מוותר לגמרי בשכרותו על המוח שמודד ומשער היכן הוא נמצא.

כאשר אדם מוותר על המדידה הזאת, הוא משעבד את עצמו ל'דעת הצדיק', שבאמת בכל הימים יש טוב יותר גבוה, שתמיד צריך לעבוד את ה' ולחפש אותו מחדש גם אם אין לאדם הבנה היכן הוא אוחז ומה מדרגתו.

ועכשיו... כל ההתחלות מפורים!

יו"ל ע"י רשת הכוללים ליקוטי מוהר"ן שע"י ארגון "לטייל בתורתו"

קו לסלסל בתורתו | טעמו וראו כי טוב ה' 04-627-73-13

דוא"ל: 046277313@gmail.com

קיצור העניין: הנה התבאר שאותיות התורה הם מלובשים בכל הדברים הגשמיים, שהם כעין קלי גשמיות על אותיות התורה, וכן הם מלובשים באופן שתום ונעלם אפילו במדור הקליפות. וכן יש עוד בחינה של לבוש קדוש, שאלקותו יתברך מלובשת בתוך צמצומי התורה. ועתה ממשיך ומסיק שעל ידי זה זוכה לשלום:

בהפשטות הקליפות מגיע לאורייתא דעתיקא

ועל כן נמצא (והמצאיה הזאת היא בעצמה מציאת אלקותו ודוק), שמו שפשיט את התורה הנגלית מלבושי הקליפות על ידי קפיית הציור שאזי מוצא את אותיות התורה, אף שעדיין לא זכה לתורה הגבוהה שהיא בבחינת אור רב מלעילא - אזי גם הוא מקורב אל השלום למרות שעדיין לא זכה לשלום הנפלא, אלא הוא רק 'מקורב' אל השלום, כמו שכתוב: "ויקל נתיבותיה שלום" שבכל נתיבות התורה, הן הנגלה והן הנסתר, ואפילו בנתיבות התורה העקלקלות שבדברים הגשמיים ובקלי, כולם יש שלום.

והתורה הזו שמוצאים בתוך לבושי הקליפות, יש בה בכליות שני בחינות: בחינת נגלה שהם שיעורי וצמצומי התורה, ואפילו המידות שהם האהבה והיראה, כולם בבחינת 'נגלה', ובחינת נסתר שהיא למעלה מהמידות.

והנסתר הזה הוא אורייתא דעתיקא פתימאה, דעתיקא אאתגליא לעתיד לבא [תורה שנמשכת מעתיקא סתימאה' והיא עתידה להתגלות ולרדת כביכול לבחינת 'נגלה' רק לעתיד לבוא]; ואז לעתיד לבוא, כשיתגלה התורה הזאת דעתיקא פתימאה בתוך בחינת ה'נגלה' דהיינו ימים ומידות, אזי יהיה השלום באופן נפלא בעולם כי השלום יהיה בבחינת חיבור הפכים, כמו שכתוב בנבואה על העתיד לבוא: (ישעיה יא) "וְגַם יָבֹשׁ עִם כְּבֹשׁ, וְנִמְרָ עִם לְבוּשׁ".

זה ההתקשרות והאהבה אין אנו יכולין להשיג עכשיו קודם שיהיה התיקון דלעתיד, כי אין משיגין עכשיו כי אם את ההשגות שהם בזמן ובמידות, ואהבה שהיא בדעתו ובמחוזו של האב, שהיא משל ומזמו לאהבת ה' את ישראל כשהם היו בדעתו כביכול, אהבה זו היא למעלה מהזמן והמידות, ואינו מלובש בשום לבוש ולכן אין לנו יכולת להשיגה.

הצדיקים מגלים את פנימיות התורה

ולעתיד לבא, שיתגלה אורייתא דעתיקא פתימאה, ואז יתקיים מאמר הקמינו ו"ה: (תענית לא) 'עתידים צדיקים להראות באצבע להראות' דייקא ולא 'לראות', כי הצדיקים גם עכשיו רואים ומשיגים, אבל לעתיד הם מראים לנו, כמו שכתוב: שהם אומרים לעתיד "זה ה' קוינו לו" מחמת שהם ראו את השגה הזו עוד בעולם הזה, כי אז יפשוט הקדוש ברוך הוא את לבושי הגשמיים והרוחניים, וימלאו הארץ דעה את ה' שבתוך הימים והמידות יאיר האור הרב שהוא כמים לים מכסים כמו האור שסובב ומכסה על כל העולמות, ויתגלה האהבה שהיא בדעת, שהיא פנימיות התורה של התורה שהיא בבחינת הימים והמידות, היינו אלקותו השוכן בתוך התורה והמידות. כי עכשיו הלבוש הזה של התורה הנגלית הוא מכסה על אלקותו, היינו שהוא מכסה על פנימיות התורה כי הוא מראה כביכול את תורת הנסתר כתורה נפרדת, ולא מתגלה מהנגלה בעצמו שתורת הנסתר היא הפנימיות של הנגלה. וכשיתגלה הפנימיות, היינו אלקותו, אזי יתגלה השלום הנפלא, כמו שכתוב: "לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה". חיבור האור הסובב עם האור שממלא את העולמות - שיתגלה האהבה שבדעת.

גדי וכו', לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את ה' כי מתוך הגילוי של התורה הזו בתוך הימים והמידות, לא ירעו ולא ישחיתו גם בימים ובמידות, כי אזי יתגלה האהבה שבדעתו שהיא למעלה מהאהבה שבימים.

יש שתי מדרגות באהבה

ה. פי עכשיו, בעת שעדיין ההפכים אינם יכולים להתחבר, יש שני מיני אהבות והם חלוקות זו מזו. אחת: שהיא אהבה שבימים, כמו שמוכח לעיל על הפסוק "וימים יגלה ה' חסדו", שפירשו בוזהר שהוא 'ומא דאזיל עם בורהו יומין', דהיינו שבכל יום, היינו שבכל מדה ומדה כי הימים הם המידות, יש שם אהבתו של השם יתברך שהוא אוהב את עצמו עם ישראל; וזה - האהבה הזאת שהיא אהבה שבימים היא האהבה שבפועל דהיינו שהיא פעולה שיוצאת ומתגלית מהאהבה יותר עליונה, כמו שהולך ומבאר: ויש אהבה יותר גבוהה שהיא בכתב ואינה מתגלית, היינו האהבה שהיה בין ישראל לאביהם שבשמים קודם הבריאה ואהבה זו עדיין היא נמצאת וקיימת במדרגה שמעל הבריאה, ששם במדרגה זו היו ישראל ועדיין הם נמצאים בבחינת כזו שעדיין הם בדעתו ובמחוזו ולא נפרדו בפירודא דהאי עלמא.

ועתה ממשיך רבינו ומבאר:

למשל, יש אהבה גלויה שהיא אהבה את בנו, שכל אדם שרואה את האהבה הזו, יכול להשיג זאת האהבה וכן הבן בעצמו גם יכול להשיג אהבה זו. אבל יש אהבה יותר גבוהה בין אב לבנו, והתקשרות והאהבה הזו שיש בין הבן ובין האב, שאהבה זו היא כשעדיין הבן במוח האב, קודם ההולדה ואין שום פירוד ביניהם,

שאלות מכוונות להתעמקות בתורה

פרעג א'שאלה

אזי הוא מקורב אל השלום - מדוע רבינו כותב בתחילה שעל ידי הפשטות הקליפות הוא רק 'מקורב' אל השלום, ואחר כך בהמשך דבריו הוא כותב לשונות אחרים: "יהיה השלום נפלא בעולם" "יתרבה השלום"?

דעתידא לאתגליא לעתיד לבוא - מצד אחד אנו רואים שרבינו חוזר שוב ושוב שעכשיו עדיין אין התגלות של התורה הנסתרת בעולם, ומצד שני בהמשך התורה רבינו אומר שזה כל התקווה כאן שיהיה שלום לכל יהודי במידותיו, זה רק על ידי התגלות התורה הזאת, ולפי זה צריך להבין

אם מתייחסים למילוי הארץ, אז היה צריך להיות כתוב "כמים לים ממלאים", איך בפסוק המים שמכסים הופכים להיות ממלאים? וכן יש להבין האם יש קשר בין הכיסוי הזה לכיסוי שרבינו מזכיר אחר כך "הלבוש הזה מכסה על אלקותו"?

לא ירעו ולא ישחיתו כי מלאה הארץ דעה את ה' - מפשטות התורה עולה שבתחילה האדם צריך לתקן את הרע, לכוף את יצרו, ומתוך כך יתגלה האור הרב מלעילא, אבל בפסוק הזה מובן שתיקון הרע יקרה רק מתוך התגלות האור.

האם יש דרך שבה כן מתגלה התורה הזאת גם עכשיו?

פנימיות התורה - מדוע רבינו משנה את לשונו בכל פעם, לפעמים הוא מכנה את התורה הגבוהה 'נסתר', לפעמים הוא מכנה אותה 'אורייתא דעתיקא סתימאה' ולפעמים הוא מכנה אותה 'פנימיות התורה', האם יש משמעות והסבר שונה בכל פעם לחילוקים אלו?

כי מלאה הארץ וכו' כמים לים מכסים, לכאורה יש קושי בלשון הפסוק,

בכדי לתאר את שלב הפשטת הלבושים לעתיד לבוא וגילוי האהבה שבדעת, מביא רבינו את דברי הגמרא בסוף מסכת תענית, עתידים צדיקים להראות באצבע, כמו שכתוב: "זה ה' קיוונו לו". עיון בפסוקים שם (ישעיהו כה) מוהוה מקור מופלא למושגים המתבארים בתורה ופותח צוהר למעמקים חדשים בהשתלבותיהם.

ביאר המלבי"ם שם (ביאור המילות):

(ז) הלוט הלוט, מלשון "וילט פניו באדרתו", וכו'. ולט הוא רק המעליט ומאפיל דדבר כל יראה הגם שאינו מיוחד לכיסוי ולכן צחר פועל זה פה, שאינו כיסוי גמור, רק מסווה המכסה פניהם. ונלע, נוכל לפרשו גם כן מעניין גילוי, כמו "כצלע את הקודש", ה' יגלה הלוט והמכסה. והמסכה, מלשון "אלהי מסכה לא תעשה לך", הנסוכה מלשון שולטנות כמו "ואני נסכתי מלכי".

(ושם ביאור העניין):

(ט) ואמר, מפרש איך יסיר חרפת עמו כי אז יאמר (עמו) אל העכו"ם שחרפוה תחילה לאמר איה אלהיכם, יאמר עמו אז הנה אלוקינו זה אשר קיוונו לו בכל זמן הגלות ויושיענו צלמם, ולא קיוונו לחינם וכו'.

(ז) ובלע בהר הזה פני הלוט הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים: (ח) בלע המנות לנצח ומחה אדני ה' דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי ה' דבר: (ט) ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קיוונו לו ויושיענו זה ה' קיוונו לו נגילה ונשמחה בישועתו: (י) כי תנוח יד ה' בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במו מדמנה:

נקודות להתבוננות בקשרי התורה:

א] לאורך התורה ראינו שימי רע מכסים ומחשיכים על ימי הטוב, ולכאורה לא נתקלנו במקור לכל זה. בפסוקים אלו אנו מוצאים תיאור והגדרה מדויקת זו ללבושים שהיו מחשיכים ומסתירים את האמת, אותיות התורה, שנמצאים אפילו בין אומות העולם ולשונות העכו"ם. (עיון עוד ברש"י ובמלבי"ם)

ב] מתגלה כאן קשר מופלא לכל עניין 'אם יאמר לך אדם היכן אלוקייך', שעל כך בדיק מגיעה התשובה "זה ה' קיוונו לו". והנה, נאמר פעמיים בתהלים מ"ב: "היתה לי דמעותי לחם ויומם ולילה באמור אלי כל היום איה אלהיך" וכן "ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך", המקביל לתיקון הנאמר כאן 'ומחה ה' דמעה מעל כל פנים' וכן 'וחרפת עמו יסיר'.

ג] הפסוק בשלימותו כולל ומאיר את עניין "ביום רעה ראה" ובחינת "באלוקים אדהל דברי", כאשר זה בעצם מה שייאמר ביום ההוא: "הנה אלוקינו זה קיוונו לו", דהיינו באלוקים, בימי רע, שעליו בכינוי וחרפנו העמים. וכעת מתגלה שאכן "זה ה' קיוונו לו", כאשר בהפשטת הלבושים מתגלה שה' הוא האלוקים!

רבינו מזכיר בתורה זו את כוונות השכרות של פורים, ומוהרנ"ת מרחיב את היריעה על פי הכלל החמישי, ומראה כיצד כל המצוות של פורים הם באמת כל מארג הבחינות השונות המובאות במאמר, כיצד הם קשורים זה בזה ומביאים זה לזה.

ועל אף שמוהרנ"ת הביא את הדברים בסדר שונה, אנו נסדר את המצוות לפי סדר עשייתם ביום הפורים (שזה השיעור והצמצום שיש במצוות אלו), ומתוך כך יוכל כל אחד להבין מדוע הסדר הזה מברר גם את סדר מהלך התורה:

א] קריאת המגילה:

כשנתגלה אור הגנוז אז נעשה מזה תורה חדשה, פי קדשא בריך הוא ואורייתא כלו חד, וכשהוא יתברך נסתר זה בחינת הסתת והעלמת התורה וכשנתגלה ההסתרה זו אזי נתגלה תורה חדשה, וזה בחינת המגלה שהוא לשון התגלות, כמוכא, כי נתגלה תורה חדשה על ידי שנתגלה אור האהבה שבדעת, שהוא בחינת אורייתא דעתיקא סתימאה שמשם יונקת התורה הקדושה שלנו, ועל פן לא נתנה עד אחר שבא עמלק והכניעו אותו, פי עקר התגלות התורה תלוי בהכניעת עמלק, שהוא בחינת הקלפה שנייקתה מההסתרה ה"ל", וכשמכניעין אותו אזי נתגלה ההסתרה. ואזי זוכין לתורה.

ב] משלוח מנות איש לרעהו:

וזה בחינת ומשלח מנות איש לרעהו, בחינת אהבה ואחדת גמור שנכלל כל אחד בחברו, פי שם בבחינת אהבה שבדעת הוא כלו אחד, ושם כל ישראל בבחינת אחדות גמור ואין שום גבול ופרוד בין אחד לחברו חס ושלום. ועל פן בפורים הם מתערכים ומתחברים זה עם זה.

(ומבואר בדבריו הקדושים, שגם בין חברים שייך אהבה שבדעת, ולא רק בין אב לבן)

ג] מתנות לאביונים:

מתנות לאביונים זה בחינת התגלות אלקות, פי עקר התגלות אלקות בחינת התגלות מלכותו יתברך הוא על ידי צדקה אג בצדק אחזה פניי, כמוכא. ועל פן בפורים שאז נתגלה האור הגנוז והסתום, על פן אנו מגליון אלקותו יתברך על ידי הצדקה.

ד] משתה היין

חייב לבסומי בפורי'א עד דלא ידע בין ארור המן לברור מרדכי, פי שם הוא למעלה מהדעת ושם אין שוף לומר ארור המן וכו', פי שם הוא כלו טוב, למעלה מהמדות למעלה מימי טוב וימי רע כפי"ל.

דקדק בלשוני

קשרי התורה הטמונים בדקדוקי לשונותיו

האור כי טוב

כשמדקדקים היטב בלשונות תורתו הקדושה, עלולים לשים דגש דווקא על מילים נדירות וביטויים ייחודיים המצריכים ביאור, אך כמובן עלינו לשים לב גם ובעיקר לכל הלשונות הפשוטים והיסודיים הממלאים ובונים את התורה הנלמדת.

דוגמה טובה לכך הינם המושגים 'אור' ו'טוב' המלווים אותנו לאורך כל התורה.

התורה נקראת אור ונקראת טוב, וכן הצדיקים נקראים אור ונקראים טוב. באות ג' מובא הפסוק "ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה", עלינו למצוא 'ימי טוב', אותיות התורה, הנמצאים גם בתוך 'ימי רע', וכאשר נפשטים מלבושיהם ומתגלים ונבנים אותיות התורה, שורה עליהם 'אור' רב מלמעלה. ובאמת בכך פתח את התורה,

שצריך למצוא את השם יתברך בין ב'טיבו' בין בעקו, שהם ימי הטוב וימי הרע.

הלומד שואל ומבקש להבין, מה ההבדל בין 'ימי טוב' לבין 'טוב'? כיצד יובן ששורה על אותיות התורה 'אור' רב מלמעלה, הרי התורה עצמה נקראת 'אור', וכי היא שורה על עצמה? שימת הלב מכריחה לעיין, להשוות ולהבין את מקומו של פרט.

ככל שמתבוננים בדברים מתגלה שכל הגדרה מהוה ביטוי לצורת גילוי מסוימת. רבינו מביא את הפסוק "כי נר מצוה ותורה אור". המצוות הינן חלק ה'מידות' של התורה, כפי שביאר בהרחבה שכל תרי"ג מצוות הם הצמצומים של התורה, אותיות התורה, הם הנקראים ימי טוב, כי התורה הנגלית היא מידות. והם נקראים 'נר', הם כלי שעליו יכול לשרות אור התורה מלמעלה.

האור הרב מלמעלה השורה בתוך ימי הטוב, הוא פנימיות התורה, אור אהבה שבדעת, המאירה לתוך המידות, אורייתא דעתיקא סתימאה. אור זה גנוז כעת, "וירא את האור כי טוב" ליגנוז. אך ניתן לטועם ממנו, ואז הוא נחשב 'אור' הבא מלמעלה, המאיר בתור ימי הטוב, מידות התורה הנגלות.

לעתידי לבוא, וכן כל אחד לפי בחינתו, כשזוכה להפשיט את הלבושים אזי לא רק טועם מן ה'אור', אלא משיג את ה'טוב' עצמו. הדברים מתאחדים ומאירים בפסוק "אוהב ימים לראות טוב" הכולל את תורה זו, כפי שמסיים:

"היינו כשמקשר את הלב להדעת, שלבו ברשותו, שכופף את יצרו. אזי לפי בחינתו, אוהב ימים, הוא ממשך את האהבה מדעת, לתוך הימים ולתוך המידות. לראות טוב, ורואה ומשיג את האור כי טוב וגונו. שמשיג האור, היינו התורה הגנוזה, והצדיקים הגנוזים.

לחדש בתורתו

בימים אלו הפציע אורו של הקונטרס המופלא 'לחדש בתורתו', אוצר בלום של מאמרים וחידושים פרי עטכם, האברכים והבחורים המטיילים בתורתו. הקונטרס המופלא, קנקן חדש מלא ישן נושן, הופץ בכל רחבי הארץ.

בקרב הלומדים ניכרת התרגשות רבה מכבודה של תורה וכבוד תורת רבינו הקדוש. חידושי התורה והעיונים העמוקים מוצאים מסילות ללב בני תורה רבים, המסתקרנים, מעיינים, מתפעלים ומבקשים להתחיל לטעום בעצמם ממתיקות אורה של ההליכה בתורתו הקדושה.

פרויקט מיוחד לבחורי הישיבות בירושלים

בשבועות אלו "ימי השבועיים" התקיים פרויקט מיוחד לבחורי הישיבות בירושלים בליל שישי אחרי החבורות - לימוד מיוחד בבית הכנסת ברסלב - 'אור אברהם' ע"פ 'הכלל החמישי': 'כל מקרא או מאמר חז"ל שמזכיר קצת מאתו לאיזה עניין טוב כוונתו על כל העניין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה העניין'.

בתורה ל"ג מוזכר כידוע עניין התפילין - על כן לומדים את ענייני תפילין במקורות, בגמ' בטור בראשונים ובגדולי האחרונים, ורואים איך דברי הגמרא והראשונים מבוררים היטב ובאופן מופלא בתוך דברי התורה הנלמדת, כפי העולה מהכלל החמישי הנ"ל.

הסדר אורך כ-3 שעות אשר בהם הלומדים חותרים להבין את ענייני תפילין במקומם ולמצוא את מסילת הקשרים הנפלאה לדברי התורה שבה הוזכרו ענייני התפילין כך שהם מקבלים הארה חדשה ופנים נפלאות בהבנת עומק הפשט בתורה ל"ג.

בסיום הסדר התקיים שיעור מיוחד ע"י מארגן הפרויקט הרה"ח ר' אליעזר רובין הי"ו בביאור ענייני תפילין לפי קשרי תורה ל"ג להגדיל תורה ולהאדירה. מלגה מיוחדת ניתנה על השתתפותם בתוכנית ייחודית זו.

את השיעורים ניתן לשמוע בקו 'לסלסל בתורתו' -04-7313-627.

שיחות

"פי זה ידוע לנו כבר והוא פלל גדול שבכל הדברים שבעולם ובכל הלשונות הגוים יכולים למצוא אלקותו יתברך, וכמבאר מזה בדבריו זכרוננו לברכה בספריו כמה פעמים וכמו שמביא מאמר רבותינו זכרונם לברכה (ירושלמי תענית), טט בכתפי שתים פת באפריקי שתים וכו' ועצם גדלת השגת רבנו זכרוננו לברכה בענין זה אי אפשר להעריך ולספר אפלו מה שזכרנו לראות ולהבין בדעתנו. פי ראינו בחוש ממש שאצלו היה כל העולם פלו פתוח ומגלה והיה רואה בכל דבר התלבשות חיותו יתברך עד שהיה יכול לעשות תורות נפלאות ונוראות מפל הדברים שבעולם. ואם תזכה לילך בדרך הישר והאמת ותזכה להעמיק עיונה בספרי רבנו זכרוננו לברכה. תזכה להבין קצת מזה."

מה שאני מצוה לעשות, וכמה אנשי שלומנו בקשו אותי שאתן להם הנהגות פרטיות וכו'" ואפשר בוודאי לומר בעניין 'לטייל בתורתו', שאנחנו גם כן זוכים לציית, אשרינו, אשרינו!

נחמן לוי חבורת "פאר הנחל" - צפת

כאשר דיבר רבינו על מעלת ההליכה עם תורותיו הקדושות והעיון והעסק בהם, הוא גילה זאת כשני עניינים נפרדים. יש את עניין ההליכה עם התורות דהיינו לחתור ולגלות היאך כל תורה מתורות רבינו אחוזה ומקושרת לחייו של המתהלך עמהם ושופכת אור של בהירות וקרבת אלוקים על כל מעברי ומשעולי החיים.

ומלבד זאת גילה לנו רבינו את רצונו החזק שניעין בתורתו בעיון חזק ועמוק מאוד ואף קבע לנו שני שיעורים ללימוד ספרו הקדוש האחד בעיון והשני בבקיאות. ונתגדל ונתחזק העניין בכפל כפליים בהפלאות של ראב"ן בכתביו, הוודיע ולהכריז בשער בת רבים אשר עיקר מאמרו של רבינו שהוא הינו הנהר המטהר מכל הכתמים, סובב והולך בעיקר על עניין הלימוד והעסק בתורתו הקדושות בעיון.

שני עניינים נשגבים אלו ידמו לעומד מן הצד ומבטי בראיה שטחית כשתי 'עבודות' שונות לחלוטין הרחוקות זו מזו הרחק כמטחוני קשת. וכו'. אך באמת יעיד כל מי שזכה להיכנס אפילו מעט בתורות רבינו ולטעום את הטעם הנפלא הזה של 'לילך עם התורות שגילה', שאין מציאות בעולם ללכת באמת עם תורה ולחיות אותה בחיים ממש בכל מקרה ומציאות שהחיים מזמנים לכל אחד מאיתנו, בלא לימוד ועסק רציני בתורה על דרך העיון על פי הכללים שלימדנו ראב"ן!

אהרן הוינגמן חבורת ברסלב עמלה של תורה

הערת המערכת:

יישר כח גדול לכל המגידי שיעור, האברכים, בני הישיבות וכלל הלומדים, שטרחו לערוך ולהעלות על הכתב חידושים ומאמרים נפלאים, ושלחו אותם לזכות את הרבים. ייתן השם שתזכו להגדיל תורה ולהאדירה, לסלסל ולהעמיק בתורתו, ויפוצו מעיינותיכם חוצה להשקות אילנות הצמאים לדעת רביה"ק.

עשרות רבות של ביאורים חידושים ועיונים נפלאים בתורה ל"ג נשלחו, חלקם באו בארוכה וחלקם באו בקצרה להאיר את דברי רבינו, ואת כולם השתדלנו להכניס לקונטרס 'לחדש בתורתו'. בהזדמנות זו, נביע צערנו בפני האברכים והבחורים על כך שלא התאפשר להכניס את כל המאמרים שנשלחו, כולם אהובים וכולם ברורים, אך לא דיים, ונקווה שלהבא הזמן יאפשר להגיה ולברר את המאמרים ללא השמטות כלל.

לקראת הוצאת הקונטרס המופלא 'לחדש בתורתו', ליקטנו מעט מרחשי הלב ששלחו הלומדים יחד עם חידושיהם:

בחסדי ה' זכינו אלפי מחסידי ברסלב, לעסוק קצת בתורה הנוראה והנפלאה 'תורה ל"ג', וזה המקום להודות לה', על הזכות הנפלאה ללמוד בחבורתא קדישתא של בחורים העוסקים בתורה הגנוזה של הצדיקים הצפונים.

מי ימלא גבורת ה', שבדור כזה שאפשר לכנותו 'כרך גדול של רומי' וכל בני אדם שואלים 'היכן אלוקיך', והנה יושבים בחורי חמד המבקשים 'תורה מפייה' של הרב הדומה למלאך, ומטיילים בתורתו ואומרים לכל מי ששואל 'היכן אלוקיך' - תהיה משכיל ותדע ותבין ש'שם במקומך נמצא אלוקיך'.

וכאן המקום להודות להאי גברא רבא שזיכה ה' אותו להרים קרנה של תורה אשר בשם 'לטייל בתורתו' נקרא, גלגות את צפונות הרעיון שאפשר ללכת עם תורה, ולהנחילה לבחורים שתהיה בבחינת תורה הצפונה המאיר בתוך ה'נגלה' בתוך ה'מים והמידות'. שבחורים בני דורינו זוכים לפלפל ולסלסל בתורת הצדיק באותו אופן בו לומדים 'נגלה', עד שזוכים מתוך הלימוד והעיון למצוא עצות, ולהפשיט הגשמיות מהעולם לבנות אותיות חדשות, לראות אותיות בולטות של אלוקות בתוך העולם, ולהמשיך אור רב מלעילא.

ר' אברהם יצחק קלצקי

(דברי רביה"ק באות א' -) אפשר לומר, ש'תמיד ימצא בו' - בחבירו, וממילא בוודאי שהוא יאהב את חבירו ואת כל ישראל כי כולם טובים, והוא מוצא את ה' יתברך בכל מקום. וכפי שהתבאר בהרחבה, בשביל לאהוב מישהו אחר צריך קודם לאהוב את עצמי ולמצוא את הימי טוב שבי, ואח"כ אפשר למצוא כן גם באחר. אדם כזה חי חיים אמיתיים, כי מי האיש החפץ חיים? אוהב ימים לראות טוב!

ידיכם אוהבכם - ישראל יצחק דאהן

נ.ב. כאן המקום להודות מקרב לב לכל העוסקים במלאכת הקודש של פרויקט 'לטייל בתורתו' ה' יעזור שזכות רביה"ק יגן עליהם ובעדם ויזכו לשפע רב בכל העניינים בגור"ר אכ"ר, שכויח!!!

ישנה שיחה בחיי מוהר"ן סימן שכ"א, שרבינו אומר שם כך: "אמר יש לי מזל שמציתין אותי

הערות חידושים פניות ובקשות יתקבלו למדור עד 200 מילים בלבד!